

1953 +

12. САВЕТОВАЊЕ ВЕТЕРИНАРА СРБИЈЕ
**ЗБОРНИК РАДОВА И
КРАТКИХ САДРЖАЈА**

СРПСКО ВЕТЕРИНАРСКО ДРУШТВО

ВРЊАЧКА БАЊА
12.09.-15.09. 2000.

Издавач
СРПСКО ВЕТЕРИНАРСКО ДРУШТВО

За издавача
Проф. др Милан Тешић

Главни и одговорни уредник
Проф. др Зоран Алексић

Технички уредник
Проф. др Зоран Алексић

Програмски одбор

Лазар Стојановић (председник), Сава Бунчић, Југослав Васић,
Босиљка Ђуричић, Слободан Илић, Срдија Јефтимија, Милијан
Јовановић, Зоран Машић, Желимир Плавшић, Ружица Ашанин,
Никола Поповић, Драган Роган, Драгиша Траиловић, Владо
Теодоровић, Милан Тешић, Хореа Шаманц

Редакциони одбор

Зоран Алексић (председник) Милан Балтић, Мирослав Валчић,
Санда Димитријевић, Ранко Кљајић, Милијана Кнежевић, Ненад
Милић, Златан Синовец

Кратак садржај

3. СПЕРМАГЛУТИНИНИ У КРВНОМ СЕРУМУ ТЕЛАДИ

*М. Лазаревић, Светлана Родић, Јелена Остојић,
М. Јовичин, Наталија Фратрић

Настанак антитела против антигена сперматозоида и њихова улога у патогенези стерилитета или субфертилитета женки сисара већ дуги низ година привлаче пажњу научних радника у области имунологије репродукције. Бројним огледима је убедљиво доказано да парентерална имунизација женки антигенима гамета може да доведе до њихове привремене, а у неким случајевима и трајне неплодности. Међутим, при природном спаривању, имунолошки систем женки обично не реагује стварањем антитела против сперматозоида и ова ареактивност је првенствено последица израженог имunosупресивног деловања семене плазме. Ако и дође до њихове синтезе, титар антитела је веома низак тако да се сматра да нема штетних ефеката по репродукцију. Додатну конфузију у овој области су унели резултати испитивања којима је у крвном серуму дечака и девојчица (који никада нису долазили у контакт са антигенима сперматозоида), доказано присуство антитела против мушких гамета. Сматра се да ова (природна) антитела настају услед делимичне антигенске сродности неких микроорганизама са сперматозоидима и она се такође јављају само у ниском титру. У овом смислу су посебно занимљиви преживари због обиља микрофлоре у преджелуцима.

У испитивања је било укључено 7 телади Холштајн-Фризиске расе од којих је крв узоркована пре узимања колострума, 24 и 48 сати после тога а затим и у узрасту од 1, 4, 6 и 12 месеци. За извођење теста аглутинације у желатину користили смо нативне сперматозоиде из свежих ејакулата бикова као и сперматозоиде који су припремљени за ВО разређивањем у TRIS фруктозно-жумањчаном и разређивачу Biosiphos plus (IMV, France). За овакав приступ у раду одлучили смо се због чињенице да се сперматозоиди бика међусобно антигенски разликују у зависности од начина технолошке обраде и врсте примењеног разређивача.

Резултати наших испитивања указују да ако се за извођење теста користе нативни и сперматозоиди суспендовани у TRIS фруктозно-жумањчаном разређивачу антитела детектују тек у узрасту од 120 дана што значи да нису пасивно пренета од мајке. Она вероватно настају сензибилизацијом микробним антигенима и њихов титар расте до узраста од годину дана при чему се одржава на ниском нивоу. Када се за извођење теста користе сперматозоиди суспендовани у разређивачу Biosiphos plus антитела се запажају нешто раније (30 дан) а само у једном случају 48 сати по узимању колострума. Титар ових антитела је такође био низак.

На основу ових налаза може да се закључи да и у серуму телади (као и у серуму деце) постоје "природни" спермаглутинини чији се титар повећава са узрастом јединки али се задржава на ниском нивоу (до 1:16) и по свему судећи нема касније негативне ефекте по репродукцију. Осим тога, још једном смо потврдили да постоје разлике у антигенској структури сперматозоида условљене начином њихове технолошке припреме за ВО.

*др Миодраг Лазаревић, ванр. проф., Јелена Остојић, дипл. вет., мр Наталија Фратрић, асист. Факултет ветеринарске медицине, Београд; др Милован Јовичин, Научни институт за ветеринарство, Нови Сад